

Trondheim, 10.06.2019

UNE
PB 8165 DEP
0034 OSLO

ANMODNING OM Å INNRØMME KVINNELIGE ASYLSØKERE FRA AFGHANISTAN RETTE TIL NORSK BESKYTTELSE

Vedlagt følger kopi av henvendelse av 12.05.2017 til regjeringen vedrørende:

Anmodning om, som signal og som første ledd i en revidert asylpolitikk, umiddelbart å gi UDI, UNE og PU instruks om å stoppe all tvangsutsendelse av avviste asylsøkere til Afghanistan.

Dagens henvendelse må ses i sammenheng med denne. 12.05.2017 tok vi utgangspunkt i fenomenet – *Unge asylsøkere som forsvinner fra mottak* – Det vil stort sett si unge menn. Dagens anmodning gjelder kvinner.

Landinfo skriver i Temanotat av 19.09.2017 om *Afghanistan: Nettverk:*

Den afghanske staten er svak, og afghanere kan ikke påregne bistand og støtte fra offentlige myndigheter, heller ikke ved rehabilitering. Ulike nettverk erstatter og kompenserer for det svake statsapparatet. Særlig er dette tilfelle på landsbygda, hvor myndighetene i en del områder er helt fraværende. Det er for eksempel nettverkene, og ikke staten, som er avgjørende for både sikkerhet, beskyttelse, forsørgelse og ivaretagelse av sårbare og syke personer.

Der man tidligere henviste asylsøkere fra Afghanistan til internflukt til et trygt sted, fortrinnsvis Kabul, henviser man nå til trygge nettverk. Temanotatet antyder at mange av asylsøkerne er sendt hit av sine nettverk, at de stadig har kontakt med sine nettverk og at de derfor bør være i stand til å finne beskyttelse hos de samme nettverkene.

En ting notatet ikke tar i betraktning, er at den ivaretagelsen de kvinnelige asylsøkerne kan regne med fra de samme nettverkene, ikke er beskyttende, men truende. Norske myndigheter har lenge hatt kampanje mot tvangsekteskap. Det man imidlertid ofte glemmer, er at tvangsekteskap bare er ett element i en omfattende kodeks, hvor både skam og ære, stolthet og æresdrap og blodhevn inngår. Det man ofte glemmer, er at brukte kvinner, forsmådde kvinner og returnerte kvinner har lav status og behandles dårlig. Bringer kvinnen dertil en farløs unge, er faren stor for at lokalsamfunnet trer til og gjør slik man har flertusen års tradisjon for å gjøre med kvinner som er grepet i hor.

Landinfo skriver i Temanotat av 10.05.2019 om *Afghanistan: Ekteskap:*

S 22 *Utenomekteskapelige forhold*

... Det er likevel grunn til å tro at dette (utenomekteskapelige forhold) ikke er utbredt, fordi konsekvensene av å bryte med tradisjonen kan være høyst dramatiske. Unge som etablerer et forhold eller gifter seg uten familiens

samtykke, står i fare for alvorlige sanksjoner fra både rettsapparatet, familie og lokalsamfunnet.

- 23 *Utenomekteskapelige forhold (Zina) og andre moralske forbrytelser*
I Afghanistan anses alle former for utenomekteskapelig seksuelt samkvem som zina. Zina er, i henhold til sharia samt tradisjonell og afghansk lovgivning, en alvorlig forbrytelse. Såkalte moralske forbrytelser omfatter også andre forhold, eksempelvis at en kvinne rømmer fra sitt hjem.

Poenget er at Afghanistan ikke er et trygt land for returnerte kvinnelige asylsøkere. Sjansene for å etablere selvstendig og verdig virksomhet er minimale. Farene for å bli utsatt for trafficking er desto større. De nettverkene Landinfo omtaler i sitt nettverknnotat, er ikke trygge, men truende. Det er til sannsynlighet grensende risiko for at den enkelte vil bli utsatt for sanksjoner mot liv, helse og personlig sikkerhet, jf. Verdenserklæringens artikkel 3. Sjansene for å bli utsatt for krenkelser av Verdenserklæringen artikkel 4, som gjelder slaveri og slavehandel, og/eller artikkel 5, som gjelder tortur eller grusom, umenneskelig eller nedverdiggende behandling eller straff, er overhengende.

Det vil si at det foreligger non-refoulement. Jf. Flyktningkonvensjonens artikkel 33 og Torturkonvensjonens artikkel 3. Det er absolutt forbud mot å sende noen til et sted eller en situasjon hvor de risikerer forfølgelse/tortur.

Med dette anmodes derfor om at kvinnelige asylsøkere fra Afghanistan innrømmes retten til norsk beskyttelse.

Denne anmodningen vil ledsage henvendelser i saker som gjelder den spesielle sosiale gruppen, kvinner som frykter å bli returnert til Afghanistan. Vi ber om at anmodningen blir tatt på alvor, og at nødvendige praksisendringer blir foretatt.

Med hilsen
 For Rådgivningsgruppa i Trondheim

Bernt Hauge
 Daglig leder

Arvid Rosseland
 Styreleder